

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

בפני כבוד השופט דר' עדי זרנקין

התובעים

1. סיפקום בע"מ
2. דוד זילברברג
ע"י ב"כ עוה"ד נ. גבריאל

נגד

הנתבע

עופר רביב
ע"י ב"כ עוה"ד ת. אפורי

1

פסק דין

2

3

רקע עובדתי

1. התביעה שלפני הוגשה בשנת 2009 על ידי חברת סיפקום, תובעת 1, ומנהלה מר זילברברג, תובע 2, בטענה כי הנתבע העתיק 14 שרטוטים מקוריים שהכין התובע. הרקע להגשת התביעה היה קשר עסקי בין התובע לנתבע, לפיו הנתבע שיווק את מוצרי סיפקום לחברה בה הוא עבד, והוא אף יצר קשר עם חברה אמריקאית לשיווק מוצרי סיפקום בארה"ב. בין החברה האמריקאית הנ"ל לבין סיפקום נכרת הסכם הפצה. הנתבע, אשר לא היה עובד פורמאלי של מי מהחברות, השתתף בעריכת השרטוטים של מוצרי סיפקום, בין היתר בשרטוטים נשוא הדיון. במאי 2005 בוטל ההסכם הנ"ל על ידי סיפקום, וכשלוש שנים לאחר מכן התברר לסיפקום, כך הטענה, כי התקבלה בקשת פטנט בארה"ב, שהוגשה על ידי הנתבע ונשיא החברה האמריקאית הנ"ל, שעניינה מערכת לגיבוי מתח חשמלי עבור מערכות כבלים, מערכת הזזה למערכת של סיפקום אותה הייתה אמורה החברה האמריקאית לשווק עבור סיפקום.
2. טענת סיפקום בתביעה הייתה בעיקרה כי השרטוטים שבבסיס בקשת הפטנט הועתקו משרטוטיה ולכן הם הפרו את זכות היוצרים שלה בהם וכי בהעתקתם הנתבע עשה בהם שימוש לא הוגן, וכי בגין הפרות אלו יש לזכות את התובעים הן בצווי מניעה קבועים, הן צוויס הצהרתיים וצו למתן חשבונות והן בפיצויים כספיים.
- מנגד, הנתבע טען, בין היתר, כי הדין החל על התביעה הוא הדין האמריקאי, שכן מעשה ההפרה הנטען התבצע בארה"ב, וכי סיפקום לא הוכיחה דין זה; כי כיוון שעל המעשה חל חוק זכות יוצרים, 1911 ("החוק הישן"), יש להוכיח תחילה כי ההפרה הנטענת מהווה הפרה גם לפי חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 ("חוק זכות יוצרים"). לעניין טענת ההעתקה, נטען כי אין דמיון רלבנטי בין השרטוטים של סיפקום לבין השרטוטים של הנתבע, לא דמיון ראייתי ולא דמיון מהותי, וכי הדמיון בין השרטוטים נעוץ בפונקציונאליות המשותפת שלהם באופן שאינו מקנה הגנה. יצוין כי על ידי הנתבע הוגשה תביעה שכנגד, בה נטען, בין היתר, כי התובעת עשתה שימוש שלא כדין במסמכים וסרטון שיווקי אשר הוכנו על ידי הנתבע (ובסרטון אף השתתף הנתבע, לבקשת התובעת) באופן שמפר את זכות היוצרים של הנתבע.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

- 1
- 2
- 3 לפי החלטתי מיום 25.2.10 פוצל הדיון בתביעה לשלב חבות ולשלב הנזק.
- 4 ביום 28.8.11 דחיתי את התביעה בקובעי, כי לא הוכחה העתקה של יצירה השייכת לסייפקום, וכי
- 5 הדמיון שהיה קיים בין השרטוטים מטעם התובעים בין שרטוטי הנתבע, הינו מתבקש בשל
- 6 הפונקציונליות של השרטוטים. כן דחיתי את התביעה שכנגד מהנימוקים כי היא לא הוכחה, כי לא
- 7 הוכח שלנתבע זכות יוצרים בסרטון ובמסמכים, וכן קבעתי כי זכויות הקניין הרוחני במסמכים
- 8 ובסרטון שייכות לסייפקום.
- 9
- 10 4. על פסק דיני הנ"ל הגישו התובעים ערעור לבית המשפט העליון, ובית המשפט העליון קיבל
- 11 את הערעור בקובעו, כי שרטוטי סייפקום עולים כדי יצירה מוגנת, וכי 13 משרטוטי הנתבע
- 12 ("השרטוטים המפרים") עולים כדי העתקה מוחלטת או כמעט מוחלטת של שרטוטי סייפקום וכי
- 13 השימוש שעשה בהם הנתבע לא עולה כדי שימוש מותר (ע"א 7996/11 סייפקום נ' רביב, פסק דין מיום
- 14 18.11.13).
- 15 לאור קביעה זו החזיר בית המשפט העליון את הדיון לבית משפט זה, לצורך הכרעה בעניין הסעדים
- 16 המתאימים בגין ההפרות שנקבעו לעיל.
- 17
- 18
- 19
- 20 5. לאחר שניתן פסק דינו של בית משפט העליון פנו התובעים (ביום 22.1.14) לבית משפט זה
- 21 בבקשה למתן צווים קבועים ולקביעת מועד דיון בשאלת הסעדים הכספיים.
- 22 ביום 4.3.14 התקיים דיון בבקשה בנוכחות כל הצדדים, וקבעתי כי יש צדק בטענת התובעים כי הם
- 23 זכאים לקבל, כבר באותו מועד, צו מניעה קבוע אשר יאסור על הנתבע לעשות שימוש בשרטוטים
- 24 המפרים. עם זאת, לאור חילוקי הדעות בין הצדדים לעניין נוסח והיקף הצו הקבוע, אפשרתי לצדדים
- 25 להגיש טענותיהם בכתב בעניין זה. כן קבעתי באותו מועד, כי הנתבע ימסור לתובעים דו"ח, מאומת
- 26 על ידי רו"ח, על השימושים המסחריים שעשה בשרטוטים המפרים, והאם שימושים אלו הפיקו לו
- 27 הכנסה.
- 28 לאחר שהתקבלו תגובות הצדדים בכתב, ביום 10.4.14 ניתנו על ידי צווי מניעה קבועים נגד הנתבע
- 29 לפיהם נאסר על הנתבע לעשות שימוש כלשהו בשרטוטים המפרים, בכל צורה שהיא, וכן נקבע כי על
- 30 הנתבע להסיר את השרטוטים המפרים מכל חומר מסחרי, פרסומי וטכני שהיה בשימוש האישי או
- 31 של כל אדם אחר מטעמו, ובכלל זה שותפיו המסחריים.
- 32
- 33 6. לאחר דברים אלו, ביום 26.5.14, התקיים דיון נוסף לפניי, במסגרתו, בין היתר, הוריתי על
- 34 הגשת תצהירי עדות ראשית, בעניין הסעדים הכספיים ונקבע מועד להוכחות ליום 11.12.14. לאחר
- 35 שהצדדים ביקשו לדחות את מועד דיון ההוכחות, נקבע מועד דיון ההוכחות חדש ליום 9.2.15, במסגרתו נחקרו התובע והנתבע, אשר הגישו תצהיר עדות ראשית. לאחר מכן אפשרתי לצדדים לסכם טענותיהם בכתב, ומשהוגשו כל הסיכומים בכתב לעניין הסעדים הכספיים, הגיעה העת למתן החלטה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 להלן אפרט את טענות הצדדים לעניין הסעדים הכספיים, ואציין כי לא אחזור על כל טענות הצדדים
2 שהועלו בעניין זכויות הקניין הרוחני, עליהן הורחב הן בפסק דינו של בית המשפט העליון בערעור, והן
3 בפסק דיני מיום 28.8.11.

טענות התובעים לעניין הסעדים הכספיים

4
5 תחילה אציין כי בכתב התביעה המקורי התבקשו הן צווי מניעה, הן צווים הצהרתיים והן
6 סעד כספי בסך של מיליון ₪, בגין נזקים נטענים שנגרמו לתובעים, או לחילופין כפיצויים סטטוטוריים
7 ללא הוכחת נזק, ולחילופי חילופין בגין הרווח שהפיק הנתבע מן ההפרה.
8
9

10 7. לטענת התובעים, הנתבע יחד עם שותפיו העסקיים השתמשו בשרטוטים לצורך רישומו של
11 הפטנט בארה"ב, ולאחר מכן אף לצורך רישומו של פטנט נוסף בארה"ב.
12 כן נטען כי נעשה שימוש בשרטוטים המפרים באתרי אינטרנט שונים, ובייחוד באתר אינטרנט:
13 www.spsmpower.com אתר האינטרנט באמצעותו, כך כטענה, משווקים את המוצר שהוא הפטנט.
14 לטענת התובעים שיווק המוצר הוא הפטנט (שיכונה להלן SPSM), נעשה על ידי חברות זרות אשר
15 רשומות בקפריסין ועל ידי החברה האמריקאית, כאשר לנתבע יש מניות בכל אחת מהחברות.
16 התובעים הדגישו כי חיפוש פשוט של המוצר SPSM במנוע החיפוש של Google מעלה קישורים
17 לאתרים, בהם ניתן למצוא את השרטוטים המפרים, וזאת אף לאחר שניתן צו המניעה, ואף לאחר
18 שניתן פסק דינו של בית המשפט העליון. כן הדגישו התובעים, כי השרטוטים המפרים נמצאים במאגר
19 הפטנטים האמריקאי והם זמינים לכל, הן פיזית והן באמצעות אתר האינטרנט. לטענת התובעים,
20 עצם הימצאות השרטוטים באתרים באינטרנט אשר עולים במנוע החיפוש של Google גורמת להם
21 נזקים עצומים, שכן החשיפה הפוטנציאלית היא עצומה. בנוסף לכך, נטען, כי קשה עד בלתי אפשרי,
22 למחוק ממנועי החיפוש של Google את הדפים הכוללים את השרטוטים המפרים, ולכן מדובר בסוג
23 של הפרה שלא תסתיים לעולם.
24 נוסף על האמור, טענו התובעים כי הנתבע עשה שימוש מסחרי במצגת שנוצרה על ידי סייפקום (על
25 מנת לשווק את מוצריה), והיא מצויה אף באתר האינטרנט שלה, כאשר במצגת מצויים כל
26 השרטוטים.

27
28 8. באשר לנזק, טענו התובעים כי הנזק שנגרם להם כתוצאה ממעשי ההפרה רב הוא. בעניין זה
29 טענו התובעים, כי השימוש האסור שעשה הנתבע בשרטוטים ובמצגת, הוביל לאובדן הזדמנויות
30 עסקיות, וזאת משום שהנתבע מציג את עצמו כבעל פטנט במוצר שעניינו גיבוי חשמלי למערכות
31 שידור, וכך אף סייפקום מציגה את עצמה, וגורמים עסקיים אינם רוצים להיות מעורבים בסכסוך
32 שכזה. לטענת התובעים, מדובר בלקוחות פוטנציאלים ממשיים, אשר לא השלימו עסקאות רכישה
33 עם סייפקום רק בשל העובדה כי הנתבע ושותפיו פרסמו את השרטוטים המפרים, וטענו כי מדובר

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 בטכנולוגיה מקורית שלהם, כאשר לשם תמיכה בטענתם הם מציגים את הפטנט האמריקאי (יצוין
2 שלזכות התובע נרשם פטנט בישראל, אשר ככל הנראה כבר איבד מתוקפו).

3
4 לטענת התובעים נגרם להם נזק בשל הדברים הבאים:

5
6 **"מהעובדה כי המצגת הוצגה באתרי האינטרנט הספוראדיים שהפעילו**
7 **הנתבע ושותפיו המסחריים... מעצם העובדה שהנתבע ושותפיו בחרו**
8 **להעתיק את שרטוטי המצגת לתוך הפטנטים שהגישו בארה"ב, המוכיחה**
9 **כאלף עדים כי גם הם סבורים כי שרטוטי המצגת הם המכשיר היעיל ביותר**
10 **בהסברת ההמצאה. מציונו [כך במקור] של מספר הפטנט האמריקאי,**
11 **הכולל את השרטוטים המפריים, על גבי קופסת המיתוג של SPSM כפי**
12 **שהופיע בכל פרסומי הנתבע ושותפיו..." (פסקה 13 בסיכומי התובעים).**
13
14

15 9. נוסף על האמור, טענו התובעים כי נגרם להם נזק עצום בגין אובדן רווחים בגין עסקאות
16 פוטנציאליות עם חברות כבלים באירופה ובארה"ב. כך, למשל, טען התובע כי בשנת 2005 הוא פנה אל
17 נציגים של חברה אמריקאית בשם Time Warner (לגביה נטען כי היא אחת החברות הגדולות ביותר
18 בתחום שידורי טלוויזיה בכבלים בארה"ב), לשיווק מוצרו, ונאמר לו כי המוצר שהוא הציג בפניהם
19 כבר הוצג להם על ידי חברה אחרת לזכותה רשום פטנט אמריקאי (החברה בה הנתבע בעל מניות),
20 הכוללים את השרטוטים של המוצר שהתובע טען שהם שלו.

21 נוסף על כך, טען התובע כי עסקה חשובה מאד עם חברת Virgin Media (חברת הכבלים היחידה
22 באנגליה, כך הטענה), לא צלחה אך ורק בשל התנהלות הנתבע ושותפיו המסחריים מול אותה חברה.
23 התובע טען בעניין זה כי החברה הנ"ל התעניינה בשדרוג מערכת הגיבוי החשמלי של רשת הכבלים
24 באנגליה, ומדובר היה בסכומי ענק (מילוני לירות שטרלינג, כך הטענה). לטענתו, לאחר התכתבות
25 ארוכה (במשך מספר חודשים) עם החברה הנ"ל, במהלכה סבר התובע כי העסקה עומדת להתממש,
26 התברר כי שותפו העסקי של הנתבע, מר יעקב נחמיאס, פנה אל אותה חברה והציע לה לרכוש את
27 המוצר שלו, והוא אף טען כי המוצר שלו הוא המוצר המקורי, והוא רשום כפטנט אמריקאי. לטענת
28 התובע, עסקת מכירת מוצרי התובעים לחברה הנ"ל לא יצאה אל הפועל רק בגלל עניין הפטנט.

29
30 10. התובע הדגיש בעניין זה, כי שוק שידורי הכבלים בעולם מתאפיין במספר שחקנים מועטים,
31 כאשר חברות ענק שולטות בנתחי שוק עצומים. כך, למשל, באנגליה ישנה חברת כבלים אחת, היא
32 חברת Virgin Media; בארה"ב ישנן שלוש חברות Cox; Time Warner ו-Comcast, וכן חברה
33 נוספת שהיא קטנה בצורה משמעותית, חברת Cable Vision. באירופה שולטת חברת UPC על כ-
34 30% משוק הכבלים באירופה. לטענת התובע, הנתבע ושותפיו העסקיים "שרפו את השוק" עבור
35 התובעים, כאשר הם פנו אל כל אחת מהחברות הנ"ל והציגו לפניהן את המוצר נשוא הפטנט, תוך

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

- 1 שהם טוענים כי המוצר של התובעים הוא בעצם העתקה של המוצר שלהם. לאור אופי השוק הנ"ל
2 טען התובע כי הנזק שגרם הנתבע בהתנהלותו, הוא בלתי הפיך.
3
- 4 11. נוסף על האמור לעיל, הדגיש התובע כי עסקינן בהפרה ארוכת שנים, אשר החלה עם הגשת
5 בקשת הפטנט בארה"ב בשנת 2007 לערך, ונמשכה עד לשנת 2014, דהיינו, אף לאחר פסק הדין ומתן
6 צווי המניעה. משכך, טענו התובעים כי הם זכאים לפסיקת פיצויים, הן לפי החוק הישן, והן לפי חוק
7 זכות יוצרים. לטענת התובעים, על ההפרות שנעשו עד לשנת 2008 חל הדין הישן, ולפי סעיף 4א'
8 בפקודת זכות היוצרים ניתן לפסוק פיצויים בסך שנע בין 10,000 ₪- 20,000 ₪ בגין כל הפרה של זכות
9 יוצרים. לגבי ההפרות שנעשו לאחר מאי 2008, חל חוק זכות יוצרים אשר קובע כי ניתן לפסוק פיצוי
10 סטטוטורי בסך של 100,000 ₪ בגין כל הפרה של זכות יוצרים. לטענת התובעים יש לפסוק פיצוי נפרד
11 בגין כל אחד מהשרטוטים שכן עסקינן ב- 13 שרטוטים מפרים, ולכן כל שרטוט מהווה הפרה המזכה
12 בפיצוי. לטענת התובעים, על פי הפסיקה, לא ניתן להתייחס להעתקה של 13 שרטוטים כהפרה אחת,
13 ולכן אף אם הכנסת 13 השרטוטים לבקשת הפטנט נעשו במסכת אחת, עדיין אין המדובר בהפרה
14 אחת. בעניין זה הפנו התובעים לפסק הדין שניתן על ידי בת"א 8182-03-09 **Geo Vision Inc נ' מ.ה.ד.ר אלקטרוניקה בע"מ** (27.10.2013) ולפסק הדין שניתן בת"א 3560/09 **ראובני נ' מפה- מיפוי**
15 **והוצאה לאור בע"מ** (6.1.2011), שם נקבע כי יש לפסוק פיצוי סטטוטורי נפרד בגין כל יצירה
16 שהועתקה, אף אם הפעולה המפרה נעשתה במסכת אחת של מעשים, וזאת משום שהחוק הישן לא
17 כלל את ההוראה שקיימת כיום בחוק זכות יוצרים בסעיף 56(ג), לפיה יש לראות הפרות המתבצעות
18 במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת.
19
20
- 21 12. כן טענו התובעים, כי לפי החוק הישן הנתבע הפר, בעצם, שתי זכויות שלהם: האחת, זכות
22 ההעתקה- בעצם העתקת השרטוטים לתוך הפטנט האמריקאי, או כל חומר פרסומי מסחרי של
23 SPSM; השנייה, זכות ההעמדה לרשות הציבור- השרטוטים הועמדו לרשות הציבור באינטרנט (הן
24 באתר רשות הפטנטים והן באתר SPSM ומשכך אף ניתן למצוא אותם על ידי חיפוש במנועי החיפוש).
25 משכך, נטען כי יש לפסוק לפי החוק הישן פיצוי מקסימלי בגין כל הפרה, בסך של 20,000 ₪, ובחישוב
26 13 ההפרות, סך הכל 260,000 ₪ בגין הפרה של זכות ההעתקה. סכום זהה יש לפסוק בגין כל הפרה
27 של זכות ההעמדה לציבור. סך כל הפיצוי המבוקש לפי החוק הישן, הוא סך של 520,00 ₪.
28 באשר לפיצויים לפי חוק זכות יוצרים, בגין הפרות שנעשו לאחר מאי 2008, נטען כי יש לפסוק את
29 הסכום המקסימאלי בסך של 100,000 ₪, לכל אחת מההפרות, ובסך הכל 200,000 ₪.
30
31 לבסוף טענו התובעים כי יש לפסוק להם הוצאות משפט ממשיות, וכי יש להביא בחשבון כי
32 הנתבע טען טענות סרק רבות, בבקשות רבות, טענות שנדחו כולן.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

13. מנגד, טען הנתבע, כי יש לדחות מכל וכל את טענות התובעים, וכי על אף שאין מחלוקת כי הייתה הפרה של זכות היוצרים בשרטוטים, מדובר בהפרה תמימה, חסרת משמעות אשר לא גרמה לתובעים כל נזק או הפסד ואשר בגינה יש לפסוק לתובעים, לכל היותר, סך של 10,000 ₪ וזאת מהטעמים שיפורטו להלן.
14. תחילה טען הנתבע, כי הוא פטור מתשלום פיצויים בהיותו "מפר תמים". הנתבע הדגיש בעניין זה, כי בית המשפט העליון קבע בפסק דינו, כי רק "הרכיב הוויזואלי המסוים" בשרטוטים של סיפקום עולה כדי יצירה אמנותית מוגנת, כאשר דובר על קווים וחיצים באורך מסוים, בעובי מסוים ובתוואי מסוים, ומיקום המוצר וריבועי הטקסט על גבי השרטוט (פסקה 32 בפסק הדין בערעור). לטענת הנתבע, הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת, כי יש זכויות יוצרים באותם רכיבים גרפיים. בעניין זה הדגיש הנתבע כי החיצים בשרטוטים הם תוצר של תוכנת Power Point באמצעותה ניתן לעשות תרשים זרימה. הנתבע הדגיש כי הוא הנדסאי אלקטרוניקה, הוא לא משפטן, ואין לא כל ידע בזכויות יוצרים, ולא הייתה לו כל אפשרות לדעת כי חיצים בתרשים חשמלי הם נושא לזכויות יוצרים, זאת בייחוד כאשר התרשים אינו מקורי, אלא שהוא מתאר פעולה פשוטה של מערכת חשמלית. כן הדגיש הנתבע כי לאחר פסק הדין בערעור הוא פעל כמיטב יכולתו על מנת להסיר את השרטוטים המפרים מהפטנט הרשום בארה"ב.
15. באשר לנזק שנטען כי נגרם לתובעים, טען הנתבע, כי הטענות שהעלו התובעים הן טענות סתמיות שהועלו ללא תשתית ראייתית, כאשר הטענות חרגו בהרבה ממסגרת הדיון ומהמחלוקת. תחילה הדגיש הנתבע, כי להערכת השרטוטים לא הייתה כל השפעה על בקשת הפטנט ועל אישורו של הפטנט בארה"ב, והראיה לכך היא שלאחר פסק דינו של בית משפט העליון הוחלפו השרטוטים אצל רשם הפטנטים האמריקאי בקלות רבה וללא כל קושי (במסגרת תיקון טעות סופר), והפטנט נשאר בתוקפו. עוד הדגיש הנתבע, כי הרכיבים הגרפיים בשרטוטים, דהיינו, החיצים, כיוונים ועוביים הם בפועל חסרי חשיבות לעניין הטכנולוגי, ולא יכולה להיות מחלוקת שהטכנולוגיה, בגינה נרשם הפטנט, שייכת לנתבע. משכך, טען הנתבע, כי יש לדחות את כל טענות התובעים, מהם עולה כאילו השרטוטים המפרים הם אלו שגרמו לכישלון עסקי לסיפקום, שכן הטכנולוגיה המוגנת בפטנט של הנתבע היא זו שהובילה אליו לקוחות, כאשר אין כל קשר לרכיבים גרפיים זניחים בשרטוטים. עצם הטענה, כי עסקאות ענק ייכשלו בשל חיצים בשרטוטים של מערכת חשמלית, הינה מגוחכת, זאת בייחוד כאשר היא נטענה ללא כל בסיס ראייתי.
16. באשר לטענה כי הנתבע הפר את זכות התובעים בכך שהעמיד לרשות הציבור את השרטוטים המפרים, נטען כי מדובר בטענה שהועלתה לראשונה רק במסגרת הטיעונים לסעדים הכספיים, כאשר היא לא הועלתה בכתב התביעה ולא במסגרת הערעור, ומשכך לא נקבע דבר לעניין הפרה שכזו, וממילא מדובר בטענה שאין בה ממש. לטענת הנתבע, העמדת השרטוטים לרשות הציבור נעשתה

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 בארה"ב, על ידי רשות שלטונית בארה"ב (רשות הפטנטים), שלנתבע אין כל שליטה על פעולותיה,
2 ופרסום השרטוטים של הפטנט הוא תוצאה טבעית של רישום הפטנט. לטענתו, ניסיון התובעים להטיל
3 עליו אחריות על פעולות של משרד הפטנטים בארה"ב, ולתבוע ממנו תשלום פיצויים בישראל, הוא
4 מופרך וחסר שחר.

5
6 17. באשר לטענת התובעים כי הנתבע ושותפיו העסקיים מציגים את הפטנט שלהם לחברות
7 כבלים זרות, ובכך פוגעים בעסקים של סיפקום, טען הנתבע מספר דברים.
8 ראשית, נטען כי אף אם נכונה הייתה הטענה, אין הדבר מזכה את התובעים בפיצויים, משום שהפטנט
9 הרשום בארה"ב הוא לא מושא הדיון, אלא השרטוטים, שלגביהן נקבע כי הם, ורק הם מהווים הפרה.
10 הפטנט כשיר, וזכותם של הנתבע ושותפיו להשתמש בו לצרכים מסחריים, וברור כי השרטוטים, שהם
11 ביטוי גרפי, הם לא אלו שמכריעים את הכף בעסקאות, אלא מוצר, שהוא הטכנולוגיה, לגביה לא נקבע
12 דבר בפסק הדין. הנתבע הדגיש בעניין זה כי רישום הפטנט נעשה כדין, כי משרד הפטנטים אישר את
13 הפטנט, על אף התנגדות התובע.

14
15 18. שנית, נטען כי הנתבע ושותפיו מעולם לא הציגו את מסמכי הפטנט יחד עם השרטוטים
16 ללקוחות פוטנציאליים, משום שאין הדבר נהוג ואף אין בכך כל צורך, וכל טענות התובעים בעניין זה,
17 נטענו בעלמא ללא כל ראיה. הנתבע הדגיש כי שותפו, מר נחמיאס המוזכר לעיל, העיד בתצהירו כי
18 הוא, כאיש השיווק של המוצר SPSM מעולם לא הגיש את מסמכי הפטנט ללקוחות פוטנציאליים,
19 וכי מזה שנים הוא משתמש במסמכי שיווק אחרים, בהם אין שרטוטים כלל (לתצהירו של נחמיאס
20 צורפו שני מסמכי שיווק, נספחים 45-46).

21
22 19. שלישית נטען, כי נוסח טענות התובעים, בעצם, שומט את הקרקע לזכותם לפיצויים, וזאת
23 משום שעיקר טענותיהם מתמקד בפטנט, אשר אינו קשור לרכיבים הגרפיים, כאשר הטענה העיקרית
24 שלהם היא כי חברות זרות לא רצו להתקשר עימם בהסכמים, לאור סכסוך משפטי בנוגע לפטנט.
25 לטענת הנתבע, כל טענות התובעים עניינן "המוצר" ולא הרכיבים הגרפיים בשרטוטים, כאשר בפועל
26 לא קיים מוצר מפר, וממילא לא נטען, ולא הוכח, כי הנתבע רשם פטנט על מוצר מפר, התביעה לא
27 הוגשה כתביעה בגין הפרת פטנט, וטענות התובע בעניין זה חרגו לחלוטין ממסגרת הדיון, והם בבחינת
28 הרחבת חזית אסורה. לטענת הנתבע, טענות אלו של התובע עומדות בסתירה לממצאים מפורשים של
29 בית המשפט העליון, בפסק הדין בערעור, לפיהם יש להבחין בין רעיון לביטוי, ובין פונקציה חשמלית
30 לתיאור הגרפי שלה, כאשר הפונקציה החשמלית אינה בבחינת יצירה המוגנת בזכות יוצרים.
31 לאור דברים אלו נטען כי לא קיים כל קשר סיבתי בין ההפרה של העתקת השרטוטים לבין הנזק לו
32 טענו התובעים.

33

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

20. רביעית נטען, כי הפטנט של הנתבע פורסם רק בשנת 2008, והתובע לא הוכיח כי נעשה שימוש
בשרטוטים המפרים בטרם אושר הפטנט. הנתבע הצביע על כך, כי בתצהירו של התובע הוא טוען כי
הנתבע (או שותפו העסקי) הציג את הפטנט בפני חברות כבלים בחו"ל בין השנים 2005-2006, באופן
שסיכל הזדמנויות עסקיות של התובע, אך בקשת הפטנט הוגשה במחצית השנייה של שנת 2005
וכאמור אושרה רק בשנת 2008. לטענת הנתבע יכולות להיות סיבות רבות מדוע התובע לא הצליח
בעסקיו (מוצריהם היו באיכות נמוכה, קשרי הלקוחות שלו לא היו טובים, בעיות עם ספקים וכיו"ב),
ואין בסיס לטענה כי השרטוטים שבבקשת הפטנט הם אלו שהובילו לאובדן הזדמנויות עסקיות
לתובעים.
21. באשר לעסקה עם חברת Virgin Media טען הנתבע כי מדובר בטענה סתמית, אשר נטענה
ללא הוכחה, כאשר בפועל התנהלות התובע היא זו שהכשילה את העסקה. לטענת הנתבע, התובע טען
בפני החברה הנ"ל כי היא מפירה את הפטנט שלו, וכלל לא דובר על הפטנט של הנתבע, אשר כלל לא
היה קיים במועד המשא ומתן בין התובע לחברה הנ"ל. לטענת הנתבע, ישנן מספר סיבות בגללן
העסקה עם Virgin Media לא יצאה אל הפועל (ללא קשר לעניין הפטנט), ביניהן סיבות כלכליות
וטכניות שהועלו במכתבים שנשלחו מאת Virgin Media אל התובע (המכתבים צורפו לנספח 12
בתצהיר התובע).
- הנתבע טען בעניין זה כי התובע הגיש עשרות עמודים, אם לא מאות, של התכתבות בינו לבין החברה,
אך הוא הסתיר מבית המשפט את ההתכתבויות הרלוונטיות ביותר, שצורפו לתצהירו של נחמיאס,
לפיהן האשמה בכישלון המשא ומתן נעוצה בתובע. לטענת הנתבע התובע הגיש מסמכים חלקיים,
לאחר עריכה, מתוכם השמיט את הצרופות, ויש להניח כי כל החלקים שהושמטו היו פועלים כנגדו.
עוד הדגיש הנתבע, כי הפטנט נרשם בארה"ב, בעוד שחברת Virgin Media היא חברה אנגלית, כאשר
פטנט רשום בארה"ב אינו תקף באנגליה, ולכן הוא מעולם לא העלה לפני Virgin Media טענה
שעניינה הפרת הפטנט על ידי התובע.
22. באשר לטענה בדבר העמדת השרטוטים לרשות הציבור באתרי האינטרנט של SPSM, טען
הנתבע כי על אף טענות התובע, כי עסקינן ב"אתרים" בהם פורסמו "מסמכים" ו"מצגות", בפועל,
עסקינן באתר אחד, האתר של SPSM ובו נמצא מסמך אחד. לטענת הנתבע, לא הייתה כל מצגת
באתר, בה היו מצויים השרטוטים המפרים, והמצגת אליה הפנה התובע, צורפה שלא כדין רק בשלב
זה של ההליך (דהיינו לאחר שהתיק חזר מבית המשפט העליון לערכאה דכאן), ורק מטעם זה אין לתת
משקל של ממש לעניין המצגת הנ"ל. כן נטען, כי ממילא התובע לא הוכיח את טענתו כי היה קיים
קישור ("לינק") למצגת באותו אתר אינטרנט, וכל שהוא צירף זה "צילום מסך" שלא מוכיח דבר,
כאשר כלל לא ניתן לדעת אם צילום המסך אכן אותנטי.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

- 1 נוסף על האמור לעיל, נטען כי "המצגת" שנמצאת באתר האינטרנט של SPSM אליה הפנה התובע,
2 היא כלל לא מצגת, וממילא היא לא המצגת שנכתבה על ידי התובעים, אלא שעסקין במסמך פנימי
3 שנערך על ידי אחד הלקוחות של SPSM, כאשר המסמך מתאר תוצאות ניסוי של התקנת מספר
4 יחידות של המוצר כאשר הדגש הוא על פונקציית הבקרה מרחוק. לטענת הנתבע במסמך זה ישנו
5 שימוש אגבי וזניח בשרטוט אחד בלבד בו מופעים הרכיבים הגרפיים, שרטוט אשר אינו רלוונטי
6 למסמך כאשר לנתבע אין כל ידיעה מדוע נכלל השרטוט במסמך. כמו כן, לטענת הנתבע, המסמך הנ"ל
7 מעולם לא פורסם באתר האינטרנט של SPSM והתובע כלל לא הוכיח כי המסמך הנ"ל אכן קיים
8 באתר, ומהי הגישה אליו.
- 9
- 10 23. באשר למצגת של התובעים, שנטען כי הנתבע עשה בה שימוש, הן בפני לקוחות והן באתרי
11 האינטרנט, טען הנתבע כי עסקין בטענה עובדתית שנטענה ללא כל ביסוס, לא הוכח כי הנתבע או
12 שותפיו עשו שימוש במצגת, לא הוכחה המצגת באתר, ועל כן דין הטענה להידחות.
- 13
- 14 24. באשר לפיצויים שנתבעו, טען הנתבע, כאמור כי התובעים לא הוכיחו כל נזק, וכל שניתן
15 לפסוק לתובע יהא בהתאם להסדר הפיצויים ללא הוכחת נזק, הקבוע בדין. לטענת הנתבע, מעשה
16 ההפרה שהוכח נעשה בשנת 2005, עת הגיש הנתבע את בקשת הפטנט בארה"ב, במסגרתה נכללו
17 השרטוטים המפרים. מכאן, שיש לפסוק לנתבע פיצוי ללא הוכחת נזק בהתאם לחוק הישן, בסך של
18 10,000 ₪, ולכל היותר, בסך של 20,000 ₪.
- 19 לטענת הנתבע, הקביעה כי על ההפרה חל הדין הישן מתבקשת לאור קביעתי הקודמת, כי על המקרה
20 הנידון חל הדין הישראלי, משום שראשית פעולת ההעתקה נעשתה בארץ בשנת 2005. לטענת הנתבע,
21 אותם שיקולים שאפשרו בתחילת ההליך דיון בישראל ועל פי הדין הישראלי, מחייבים כיום את החלת
22 הדין הישראלי שהיה בתוקף במועד תחילת ההפרה.
- 23
- 24 25. לטענת הנתבע אין עסקין בהפרה מתמשכת, אלא שעסקין במעשה אחד שנעשה והסתיים
25 בשנת 2005, כאשר עצם העובדה שהפטנט פורסם לציבור והשרטוטים המשיכו להופיע בו במשך שנים,
26 אינה יכולה להיחשב כמעשה הפרה או כמעשה של העמדה לרשות הציבור, שכן הדבר לא היה בשליטת
27 הנתבע. מעבר לכך הדגיש הנתבע, כי הפרסום של הפטנט נעשה בארה"ב ולכן הוא חוסה תחת הדין
28 האמריקאי.
- 29 לטענת הנתבע, הדבר דומה להעתקה של טקסט בספר: מעשה ההפרה הוא בהעתקה עצמה או
30 בהדפסה וחלוקה של עותקים מפרים, כאשר עצם הימצאותם של עותקים מפרים בחנויות אינה יכולה
31 להיחשב כהפרה מצדו של המחבר, ואין בה כדי להפוך את פעולת ההעתקה החד פעמית, לעוולה
32 מתמשכת.
- 33 לטענת הנתבע, כאשר פעולת ההעתקה נעשתה בניגוד לדין, אין זה משנה כמה יצירות הועתקו, שכן
34 הפעולה המהווה הפרה של זכות יוצרים היא אחת, פעולת ההעתקה, ואף בית המשפט העליון קבע

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 בע"א 1007/10 כהן נ' מדינה (22.7.2003), כי העתקה של 40 תמונות שונות מהווה "הפרה אחת". כן
2 טען הנתבע, כי ברע"א 4148/09 אקו"ם נ' חדד (30.7.2009), קבע בית המשפט העליון, כי העתקה של
3 יצירות שונות מיוצרים שונים, מהווה מסכת אחת של מעשים, דהיינו הפרה אחת.
4
5

6 26. לחילופין טען הנתבע, כי אם יימצא כי נעשו פעולות שהן בבחינת הפרת זכות יוצרים לאחר
7 שנת 2008, פעולות החוסות תחת חוק זכות יוצרים, יש לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק רק לפי חוק
8 זכות יוצרים, ובניגוד לטענת התובע, לא ניתן לפסוק פיצויים כאמור, הן לפי החוק הישן והן לפי חוק
9 זכות יוצרים. לפי סעיף 56(ג) בחוק זכות יוצרים, יש לראות במסכת אחת של מעשים כהפרה אחת,
10 ומשכך יש לראות בהעתקת 13 השרטוטים כהפרה אחת. כן טען הנתבע, כי ההפרדה שיצרו התובעים
11 בסיכומיהם, בין ההעתקה, להעמדה לרשות הציבור, הינה מלאכותית אשר כל מטרתה להכפיל את
12 סכום הפיצויים. לטענת הנתבע, אין כל בסיס לטענה כי פעולת העתקת השרטוטים שונה ונפרדת
13 מפעולת פרסום הפטנט.
14

15 27. יצוין, כי לטענת הנתבע, לתביעה הנ"ל ישנה סיבה אחת בלבד והיא סכסוך שהתגלע בין התובע
16 לבין הנתבע ושותפיו (אשר בעבר כולם עבדו בשיתוף פעולה ביחד), אשר רשמו פטנט תקף על
17 הטכנולוגיה, בעוד שהפטנט שרשם התובע היה חסר ערך ולכן הוא אף לא חודש. לטענת הנתבע, לו
18 הייתה לתובע עילת תביעה אמיתית בזכות יוצרים, הוא היה תובע בגין הפרת פטנט, אך משאין לו עילה
19 ממשית, הוא בחר לתבוע בגין עילה של העתקת שרטוטים.
20

21 אלה היו טענות הצדדים, בתמצית, לעניין הסעדים הכספיים. אקדים אחרית לראשית ואומר כבר
22 עתה, כי מרבית טענות התובעים דינן להידחות, הם לא הצליחו להוכיח כל נזק ממשי בגין ההפרה
23 והסעד העומד להם, הינו פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק.
24

דיון

25
26 28. תחילה אומר, כי קביעת סכום הפיצויים המגיע לתובעים בגין העתקת השרטוטים תעשה לפי
27 הדין הישן, וזאת לאור הוראת סעיף 78(ג) בחוק זכות יוצרים, אשר קובעת כדלהלן:
28

29 "על פעולה ביצירה שנעשתה לפני יום התחילה לא יחולו הוראות פרק ח'
30 לעניין הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית ולעניין תרופות, וימשיכו
31 לחול לגביה, לעניינים אלה הוראות הדין הקודם; ואולם, פעולה כאמור
32 שאינה מהווה הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית לפי הוראות חוק
33 זה, לא תהיה לגביה זכות תביעה לפי הוראות הדין הקודם".
34

35 בנידון, על פי קביעת בית המשפט העליון הנתבע העתיק "העתקה מוחלטת או כמעט מוחלטת של
36 שרטוטי סיפקום" והוא עשה בהם שימוש ש"לא עולה כדי שימוש מותר" (פסקה 40 בפסק דינו של
37 כב' השופט דנציגר). אין חולק בין הצדדים כי פעולת העתקת השרטוטים נעשתה בשנת 2005 ולכן בכל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

- 1 הנוגע לרכיב העתקת השרטוטים, יחולו הוראות החוק הישן, המחילות את פקודת זכויות יוצרים 1924
2 ("הפקודה").
- 3
- 4 29. באשר לשאלה האם עסקינן ב-13 הפרות, משום שהנתבע העתיק 13 מהשרטוטים, או שמא
5 עסקינן בהפרה אחת, דעתי הינה, כי אכן המדובר ב-13 הפרות.
- 6 כידוע, בניגוד להוראה המצויה בסעיף 56 בחוק זכות יוצרים, הפקודה לא קבעה חזקה כי יש לראות
7 בכמה מעשי הפרה כמעשה אחד, ועניין זה נתון לשיקול דעתו של בית המשפט.
- 8 בענייננו, אין המדובר בהפרת זכות אחת, אשר חזרה על עצמה פעמים אחדות, כמו למשל במקרה של
9 הפרת זכויות יוצרים במחזה, המוצג פעמים אחדות, שלגביו נפסק כי הפרה חוזרת ונשנית של אותה
10 זכות מקימה עילת תביעה אחת בלבד (ראה: ע"א 592/88 שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל,
11 פ"ד מו(2) 254), אלא מדובר בהפרת זכויות במספר יצירות, דהיינו, ב-13 שרטוטים שונים, העומדים
12 כל אחד בפני עצמו, ולפיכך, נראה כי המדובר ב-13 הפרות, ועל כן הפיצוי צריך להתייחס לכל אחת מן
13 ההפרות.
- 14 אוסיף כי מסקנה זו אף עולה בקנה אחד מן התכלית ההרתעתית של החוק, הבאה להגן על זכויות
15 היוצרים, לקדם את היצירה המקורית ולצמצם, ככל הניתן, את כמות ההפרות.
- 16
- 17 30. באשר לטענת התובעים, כי הופרה זכות נוספת שלהם - "זכות ההעמדה לרשות הציבור", דין
18 הטענה להידחות ממספר סיבות. ראשית, טענה זו לא נטענה בכתב התביעה, היא לא הייתה נושא
19 לדיון, ולכן עסקינן בהרחבת חזית אסורה. שנית, אף נניח כי אין עסקינן בהרחבת חזית, בעניין זה
20 התובעים לא הוכיחו את טענתם, כי הנתבע פרסם את השרטוטים המפרים באתר האינטרנט של
21 המוצר (SPSM). מחקירתו של התובע עלה כי הוא לא ידע לומר באיזה אתר נמצאה המצגת, וכל
22 תשובתו הייתה בעניין זה "מהאינטרנט" (ראו פרוט' הדיון מיום 9.2.15, עמ' 117 שורה 21). התובע לא
23 ידע לומר באיזה קובץ נמצאה המצגת באתר (האם פורמט PDF או Power Point), הוא לא ידע לומר
24 מדוע שורת הכתובת (של האתר) לא נמצאת ומדוע לא צורף הלינק למצגת, ועדותו בעניין זה הייתה
25 מעורפלת (ראו עמ' 118-122 לפרוט' הדיון מיום 9.2.15). מעבר לדברים אלו, שדי היה בהם כדי לא
26 ליתן משקל ראיתי של ממש למצגת, התברר כי השרטוטים שבמצגת הם לא השרטוטים נשוא הדיון,
27 ועל כן הם אינם רלוונטיים כלל (ראו עמ' 118-122 לפרוט' הדיון מיום 9.2.15).
- 28 באשר למסמך נוסף שצורף כנספח 8 לתצהיר התובע, לגביו טען התובע כי הוא פורסם על ידי הנתבע,
29 תוך שימוש בשרטוטים המפרים, דין הטענה להידחות. לא הוכח כי המסמך אכן הופיע באתר
30 האינטרנט של המוצר, לא הוכח כי הנתבע הוא זה שערך את המסמך והעלה אותו לאתר, ואף על גבי
31 המסמך עצמו נרשם בפירוט כי הוא נרשם על ידי לקוח של החברה לצרכים פנימיים. בנוסף, התובע
32 נשאל על מסמך זה בחקירתו והוא לא ידע להשיב בבירור מניין נלקח המסמך, ומה ההבדל בין מסמך
33 זה למסמך אחר שצורף לתצהירו (ראו פרוט' הדיון מיום 9.2.15, עמ' 96-100) וטענותיו בעניין זה לא
34 הוכחו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

31. באשר לטענה כי הנתבע הפר את זכות ההעמדה לרשות הציבור של התובעים, בשל כך שהשרטוטים המפרים, פורסמו יחד עם הפטנט האמריקאי במאגר הפטנטים האמריקאי, דין הטענה להידחות. ראשית, חשוב להדגיש כי השרטוטים המפרים שהיו בבקשת הפטנט המקורית הוחלפו על ידי הנתבע בשנת 2014, כך שאין חולק כי כיום שרטוטי הפטנט שונים. שנית, ברכיב זה מבקשים התובעים פיצויים מהנתבע בגין פעולות של רשות הפטנטים בארה"ב, המדובר במעשים שלא התרחשו בארץ, על ידי רשות שלטונית בארה"ב ולפי מבחני הסמכות שנידונו בפסיקה בהקשר דומה, ספק אם יש לבית משפט זה סמכות לדון בהפרת זכות יוצרים, ברשת שנעשתה על ידי רשות שלטונית בארה"ב. בבש"א (ת"א) 11646/08 The Football Association Premier League Ltd נ' פלוני ציינה כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון- גונן את הדברים הבאים, אשר כוחם יפה אף לענייננו :

"נראה כי על פי המבחנים המקובלים לבית משפט בישראל תהיה סמכות לדון בהפרת זכויות יוצרים ברשת כאשר הפעילות או התכנים מכוונים ומיועדים לישראל (מעבר לאפשרות הצפייה של גולשים מישראל, כמו כל גולש אחר בעולם). בנוסף, יש לשקול אם ישראל הינה הפורום הנאות בהתחשב במקום מושבם של הצדדים והעדים.

במקרה זה מדובר באתר הכתוב באנגלית, ואין בו כל סממן ממנו ניתן ללמוד כי הוא מיועד במיוחד לגולשים מישראל. לא ברור גם היכן מצויים הצדדים, והעדים שיצטרכו להופיע, ועל כן לא ברור אם בית משפט בישראל הוא הפורום הנאות. עם זאת, על פי הפסיקה המתפתחת בעולם נראה כי ניתן להסתפק בעובדה שיש גולשים מאותה מדינה, ובמקרה שלנו, השרת מצוי, או היה מצוי, בישראל. נראה כי בכל הנוגע לרשת האינטרנט יש צורך לקבוע מדיניות בינלאומית בנושא זה, שאחרת לכל מדינה תהיה סמכות ומנגד לשום מדינה לא תהיה סמכות (ראו לעניין זה: שרה פרזנטי, דיני זכויות יוצרים, 662 (מהד' שלישית, 2008), כרך שני, להלן: פרזנטי, זכויות יוצרים)" (פסקה 3'ה' בהחלטה).

בענייננו, אין חולק כי רשות הפטנטים היא שפרסמה, דרך אתר האינטרנט שלה, את מסמכי הפטנט, כי מדובר בשרתים שאינם בישראל, כי הפרסום אינו מכוון לגולשים מישראל, ונראה כי ממילא ברור שלרשות הפטנטים הייתה סמכות לפרסם את מסמכי הפטנט (בעניין זה לא למותר לציין, כי התובע הגיש התנגדות לפטנט ובקשתו נדחתה, כך שבפני הרשות עמדה הסוגיה בדבר הדמיון בשרטוטים והיא בחרה לאשר את הפטנט).

הסעדים הכספיים

32. בענייננו, כאמור, התובעים לא הוכיחו את טענתם כי הנתבע ושותפיו גרמו ל"נזק עצום" אל מול לקוחות פוטנציאליים, ועדותו של התובע כי "אנשים שרואים את הסכמה החשמלית [הכוונה לשרטוטים] הזאת, מזהים אותה...שזה שלי", לא היה בה כדי לבסס טענה זו. עדותו של התובע בעניין זה הייתה מאד מעורפלת ומאד סתמית, התובע לא הצליח להסביר מדוע רכיב שהוא כה שולי בפטנט, דהיינו בהמצאה, גרם לאובדן הזדמנויות עסקיות והוא חזר שוב ושוב על טענתו כי גורמים מסחריים

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 לא ירצו ל"הסתבך"; "פוחדים לעבוד איתי"; לא יקנה ממני בחיים" (ראו, למשל, עמ' 82 לפרוט' הדין
2 מיום 9.2.15).

3 אני לא נותן אמון בגרסת התובע, לפיה בבואו להתקשר עם גורמים מסחריים, הוא מציג את שרטוטיו,
4 והגורמים שמולו מזהים את השרטוטים כשרטוטים של הנתבע, ובשל כך הם נמנעים מלהתקשר עמו.
5 מעבר לכך שגרסה זו אינה מתיישבת עם ההיגיון, יש לתמוה על מספר דברים: כיצד גורמים בשוק
6 זכרו בדיוק 13 שרטוטים של סכמות של פעולות חשמליות; מדוע בכלל התובע הציג את השרטוטים,
7 כאשר הטכנולוגיה היא הרלוונטית; מה רלוונטיות יש לכך שהשרטוטים מופיעים בפטנט של הנתבע,
8 כאשר לתובע כבר אין פטנט. בנוסף, גרסת התובע לא נתמכה בתשתית ראייתית כלשהי.

9 נוסף על האמור, לא הוכח כי העסקה עם חברת Virgin Media לא יצאה אל הפועל בשל השרטוטים
10 המפרים, וכי הנתבע פנה לגורמים בחברות הכבלים העולמיות, באופן שהזיק לעסקיו של התובע.
11 עדותו של התובע בעניין זה, ובעניין המיילים הרבים שצורפו לתצהירו, הייתה מעורפלת לעיתים,
12 מתחכמת לרוב, ולעיתים הוא סתר את עצמו, ולא מצאתי כלל כי היה בה כדי לשפוך אור על הסוגיות
13 שבמחלוקת.

14 באשר לעסקה עם החברה האנגלית, מעבר לכך שעסקינן בחברה אנגלית כאשר הפטנט של הנתבע,
15 כאמור, רשום בארה"ב (ועל כן לא ברורה הטענה כיצד פטנט בארה"ב יש בו כדי לפגוע בעסקה
16 באנגליה), לא יכולתי ליתן משקל כלשהו למיילים שצורפו לתצהירו של התובע, משום שבמהלך
17 חקירתו של התובע התברר, כי לא מדובר בהדפסה של המיילים המקוריים. אציין כי לתצהיר התובע
18 לא צורפו כלל הצרופות למיילים, והתובע נחקר בעניין זה ותשובתו הייתה כי:

19 "ת. קודם כל לא ערכתי שום אימייל, כלומר כל המיילים האלה לא ערכתי
20 אותם. יכול להיות שבגלל שהדפסתי את האימיילים והצרופות לא עברו
21 בהדפסה, זה רק דבר שבתום לב, לא משהו מכוון. בגלל שאתה שולח את זה
22 לעו"ד בנייר, לא באי מייל.
23 ש. אתה שלחת את זה לעו"ד בנייר?"

24 ת. אני שלחתי את זה ב-PDF. המחשב שלי שבו נמצאים הקבצים האלה, הוא
25 מחשב שלא מחובר למדפסת, הוא מחשב ישן שכבר אין מדפסות שעובדות
26 איתו, פשוט אין לו USB" (עמ' 136 לפרוט' הדין מיום 9.2.15, שורות 1-7).

28 בהמשך עדותו העיד התובע, כי המיילים לא נערכו על ידו מעולם, אך ייתכן והוא העתיקם לקובץ וורד,
29 ובהמשך גרסתו נסתרה כאשר הוא עומת עם עדותו מיום 5.7.10, שם הוא העיד כי: "לקחתי קובץ
30 מאאוטלוק אימיילים והעברתי לקובץ וורד לשלוח לכם". דהיינו, בתחילת ההליך העיד התובע כי
31 המיילים נשמרו בקובץ וורד ולאחר מכן, וכנראה משהבין את הבעייתיות שבדבר (המשמעות לכך
32 היא שניתן לערוך קבצים אלו), שינה את גרסתו לכך שהמיילים נשמרו בקובץ בפורמט PDF (דהיינו
33 קובץ שלא ניתן לערוך).

34 לא זו אף זו, עדותו של התובע, המצוטט לעיל, לפיה למחשב הישן לא הייתה (כניסת) USB נסתרה אף
35 היא בעדותו כך: "כב' השופט, כמו שאמרתי המחשב אין לו מדפסת שלו בגלל שכיום זה מחשב ישן,

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

1 אין מדפסת שמתחברת אליו, לכן לקחתי את המיילים האלה, שמרתי אותם על USB, הלכתי
2 למחשב אחר, שם שמרתי אותם ושלחתי אותם במייל לנחום" (עמ' 138 לפרוט', שורות 17-19).
3 מעבר לכך שמן האמור לעיל עולה, כי התובע סתר את עצמו, לא יכולתי שלא לתמוה מדוע בכלל זה
4 רלוונטי איזה סוג מחשב היה לתובע, כאשר עסקינן במיילים, דהיינו הודעות דוא"ל שניתן להיכנס
5 אליהם מכל מחשב שמחובר לרשת האינטרנט, וניתן להדפיסם מכל מחשב. גרסתו של התובע בעניין
6 זה, מעבר לכך שאינה מתיישבת עם ההיגיון, התבררה כלא נכונה.

7
8 משאלו הם פני הדברים, אין טעם להתעכב על טענות התובעים בעניין קבלת חשבונות מן הנתבע, ודין
9 טענות אלו להידחות.

10
11 33. סיכומו של דבר, כל שנותר לקבוע כעת הוא סכום הפיצוי הסטטוטורי, אשר על פי הדין החל
12 במועד הרלוונטי, הינו הפיצוי הקבוע בסעיף 3א לפקודת זכות יוצרים.
13 בנסיבות העניין, לאור כל האמור לעיל, נראה לי כי ראוי לפסוק לתובעים פיצוי בסך 10,000 ₪ בגין כל
14 הפרה, ובסה"כ 130,000 ₪.

15
16 34. אציין, כי את יתר טענות הצדדים, שלא ראיתי לנכון להרחיב עליהן, יש לדחות. כך, יש לדחות
17 את טענת הנתבע כי הוא מפר תמים. הנתבע עבד בתחום, הוא הגיש את בקשת הפטנט, ואף אם הוא
18 לא ידע בפועל כי הרכיב הוויזואלי בשרטוטים מוגן, היה עליו להימנע מלהעתיק השרטוטים.
19 כן יש לדחות את טענות התובעים באשר לחברות בהן רשום הנתבע כבעל מניות, וזאת לאור העובדה
20 כי התובעים לא הוכיחו כי מעשי הנתבע גרמו להם לנזקים, וממילא אם חברות אלו הרוויחו מעסקאות
21 מסחריות, נראה, לכאורה, כי רווחיהם, ככל שהופקו, הם כתוצאה מן הפטנט שרשמו, ובכך אין פסול.

22
23 35. אשר על כן, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעים פיצוי בסך של 130,000 ₪, נכון להיום, וכן
24 שכ"ט עו"ד בסך של 20,000 ₪, בתוספת מע"מ.

25
26 המזכירות תמציא עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.

27
28 ניתן היום, ט' טבת תשע"ו, 21 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.
29

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 דצמבר 2015

ת"א 542-04-09 סיפקום בע"מ ואח' נ' רביב

עדי זרנקין, שופט

- 1
- 2
- 3

